

شماره ۲۰۰۹۴/۴۹
تاریخ ۱۳۰۴/۰۹/۰۹
پست

بخشنامه

۹۶	۱۶۸	م
مخاطبین	امور مالیاتی شهر و استان تهران ادارات کل امور مالیاتی	
موضوع	لزماً اجرا شدن «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد» از تاریخ ۱۳۹۶/۲/۱۵ هجری شمسی.	
<p>بر اساس نامه شماره ۶۴۳/۳۷۵/۴۶۱۸۸۱۴ مورخ ۱۳۹۶/۳/۹ اداره کل حقوقی بین‌المللی وزارت امور خارجه مبنی بر لازم‌الاجرا شدن «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد» به آگاهی می‌رساند: قانون فوق (متن پیوست) از تاریخ ۱۳۹۶/۲/۱۵ هجری شمسی (مطابق با ۵ مه سال ۲۰۱۷ میلادی) بطور همزمان در هر دو کشور لازم‌الاجرا گردیده است و مقررات آن در جمهوری اسلامی ایران در هر سال مالیاتی که از اول فروردین ۱۳۹۷ هجری شمسی (برابر با ۲۱ مارس سال ۲۰۱۸ میلادی) و در جمهوری سوسیالیستی ویتنام در هر سال مالیاتی که از اول ژانویه ۲۰۱۸ میلادی (برابر با ۱۱ دی ماه ۱۳۹۶ هجری شمسی) یا بعد از آن، آغاز می‌گردد نافذ خواهد بود.</p> <p>مقتضی است به کلیه واحدهای مالیاتی تابعه آن اداره کل ابلاغ فرماید که مفاد قانون موصوف را نسبت به عملکرد سالهای مالی بعد از لازم‌الاجرا شدن این قانون، رعایت نموده و خلاصه اطلاعات مربوط به مؤدیان مالیاتی منتفع از مقررات مزبور شامل منبع مالیاتی، مشخصات مؤدی و میزان مالیاتهای منتظره قبل و بعد از اعمال مقررات موافقتنامه مذکور را در هر مورد تهیه و به دفتر فرادادها و امور بین‌الملل معاونت پژوهش، برنامه‌ریزی و امور بین‌الملل ارسال نمایند.</p>		
<p>سید کاظم حقوی‌نژاد</p>		
<p>داده کاربرد: ۱- داخلی ■ ۲- خارجی ■</p> <p>مرجع پاسخگویی: معاونت پژوهش، برنامه‌ریزی و امور بین‌الملل دفتر فرادادها و امور بین‌الملل تلفن: ۳۳۹۶۷۷۹۳</p> <p>تاریخ اجرا: ۱۳۹۶/۲/۱۵ مدت اجرا:</p> <p>بخشنامه های منسوخ (شماره و تاریخ):</p>		
<p>گیرندگان و پیوست:</p> <ul style="list-style-type: none"> - قائم مقام محترم سازمان امور مالیاتی کشور - معاونین محترم سازمان امور مالیاتی کشور - دفتر رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور - سازمان امور اقتصادی و دارایی استان - شورای عالی مالیاتی - دفتر مدیریت ارزیابی عملکرد و هماهنگی هیاتهای رسیدگی به تخلفات اداری - دفتر طرح جامع مالیاتی - دفاتر ستادی - امور تدبیر، تنظیم و انتشار قوانین و مقررات، معاونت حقوقی ریاست جمهوری 		<p>دستاستی انتظامی مالیاتی</p> <ul style="list-style-type: none"> - مرکز عالی دادخواهی و تشخیص صلاحیت حرقه‌ی - سازمان حسابرسی - جامعه حسابداران رسمی ایران - جامعه مشاوران رسمی مالیاتی - سازمان توسعه تجارت ایران - اتاق بازرگانی، صنایع و معادن - سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران - مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات برای اطلاع - دفتر فرادادها و امور بین‌الملل به همراه سابقه

دفترخانه مرکزی ریاست جمهوری
شماره: 41783
1396/04/13

۳- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲)، ارقام درآمد مقیم یک دولت متعاقد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است و در دولت متعاقد دیگر حاصل می‌گردد، در آن دولت دیگر نیز مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۲۳- آیین حذف مالیات مضاعف

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاقد درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر شود دولت نخست اجازه خواهد داد مالیاتی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در آن دولت متعاقد دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود. مع‌ذکاب، این گونه کسور نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر به درآمد تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۲- در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد، از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی‌مانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴- عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاقد دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاقد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاقد دیگر که همان فعالیتها را در آن دولت دیگر انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاقد که سرمایه آنها کلاً یا جزاً به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به‌جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق‌الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.

۵- این مقررات به‌گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسؤلیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاقد دیگر نیز اعطاء کند.

۶- مقررات این ماده فقط نسبت به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه اعمال می‌شود.

ماده ۲۵- آیین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاقد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف‌نظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی‌شده در قانون داخلی دولتهای مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقیم صلاحیتدار دولت متعاقدی که مقیم آن است یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که تبعه آن است، تسلیم نماید اعتراض باید ظرف مدت سه‌سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بپاید ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر موضوع را فیصله دهد. در این صورت علی‌رغم هرگونه محدودیت زمانی در قانون داخلی دولتهای متعاقد، هرگونه توافق حاصله اجراء خواهد شد.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به‌منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد می‌توانند به‌منظور حصول توافق در مورد بندهای پیشین، مستقیماً یا یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت

یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روشها و فنون دوجانبه معقضي را برای اجرای آیین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۶- تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی دولتهای متعاقد که غیرمغایر با این موافقتنامه و مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه باشد، می‌تواند خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به‌وسیله یک دولت متعاقد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات به‌دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به‌صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات (از جمله دادگاهها و مراجع اداری) که به امر تشخیص، وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش‌های مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های عینی دادگاهها یا طی تصمیمات قضائی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به‌شعوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد،

الف- اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اناری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید
ب- اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ- اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرایند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی و نظم عمومی باشد.

ماده ۲۷- اعضای هیاتهای نمایندگی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای نمایندگی یا مناصب کنسولی که به‌صورت قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸- لازم‌الاجراء شدن

۱- هر یک از دولتهای متعاقد باید از طریق مجاری سیاسی، تکمیل مراحل ضروری قانونی را برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه کتیباً به دولت دیگر اطلاع دهد. این موافقتنامه از تاریخ آخرین یادداشت لازم‌الاجراء می‌شود.

۲- این موافقتنامه به‌صورت زیر اجراء خواهد شد:

الف- در مورد مالیات‌های تکلیفی:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مبالغ حاصله در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که در آن این موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌شود.

- در ویتنام، نسبت به مبالغ مشمول مالیات پرداختی یا اعتباری، در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازده دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که در آن این موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌شود و در سالهای تقویمی بعد از آن

ب- در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به آن دسته از مالیات‌هایی که برای هر دوره مشمول مالیات که در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن، در سال تقویمی متعاقب سالی که موافقتنامه فوت قانونی یافته وضع می‌گردد.

- در ویتنام، نسبت به درآمد، منافع یا عوایدی که در یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سال لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه حاصل می‌شود و در سالهای تقویمی بعد از آن

ماده ۲۹- فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط هر یک از دولتهای متعاقد فسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاقد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از پایان دوره پنجاهاله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه نسبت به موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف- در مورد مالیات‌های تکلیفی:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مبالغ حاصله در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است؛

- در ویتنام، نسبت به مبالغ مشمول مالیات پرداختی یا اعتباری، در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است و در سالهای تقویمی بعد از آن

چه در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد:

در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مالیات‌هایی که برای هر دوره مشمول مالیات که در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است، وضع می‌گردد؛

در ویتنام، نسبت به درآمد، منافع یا عواید حاصل در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است و در سالهای تقویمی متعاقب آن

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران در تاریخ ۱۳۹۲/۷/۲۲ هجری شمسی برابر با ۱۴ اکتبر ۲۰۱۴ میلادی به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

برای گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود به‌طور مقتضی مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران دکتر علی عسکری معاون وزیر و رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور	از طرف دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام دو هوانگ آن توان معاون وزارت دارایی
---	---

قانون فوقی مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و نه ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۴۸۰/۱۷۲۲۰
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۰۶۲۹۴/۱۶۹۶ مورخ ۱۳۹۲/۴/۱۷ و شماره ۵۰۹۵۸/۸۸۱۵۸ مورخ ۱۳۹۳/۸/۴ در اجرای اصل یکمصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، یا تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۹۱
وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکمصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۸۰/۱۷۲۲۰ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکمصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه سوط به انجام تشریفات امضاء و تشریفات مندرج در ماده (۱۲) موافقتنامه می‌بایست.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن

ماده واحده - یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی رازی و کاپی کوی مشتمل بر سیزده ماده و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن مشتمل بر دو ماده به شرح پیوسته، تصویب و اجازه مبادئه اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - رعایت اصول یکمصد و سی و نهم (۱۳۹) و هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی در اجرای مواد (۱۰) و (۱۱) این یادداشت تفاهم از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

به نام خدا

یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه (که از این پس طرفها نامیده می‌شوند)؛

به عنوان طرفهای موافقتنامه همکاری و کمکهای متقابل در موضوعات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه؛

با توجه به اینکه استفاده مشترک از دروازه‌های مرزی «رازی» و «کاپی کوی» منجر به هیچ نوع تغییری در خط مرز کشوری ایران و ترکیه که از میان دروازه‌های مورد نظر می‌گذرد، نمی‌شود؛

با در نظر گرفتن اصول ارتقای همکاری و روابط خوب همسایگی؛ با هدف تسهیل رویه‌های عبور مرزی و عملیات گمرکی از طریق ممنعت از هرگونه دوباره‌کاری؛

با تمایل به تضمین استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» در موارد زیر توافق نمودند:

دامنه شمول و هدف:

ماده ۱- طرفها در چهارچوب سفاد این یادداشت تفاهم به منظور تضمین تسهیل تردد بین‌المللی مسافری و کالاها و وسایل نقلیه در دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» خدمات مشترک را ارائه خواهند نمود.

تعاریف:

ماده ۲- در چهارچوب این یادداشت تفاهم:

الف - «موافقتنامه همکاری و کمکهای متقابل در موضوعات گمرکی» به موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در زمینه همکاری و کمکهای متقابل در مورد موضوعات گمرکی امضاء شده در تاریخ ۱۳۷۹/۹/۳ (۲۰۰۰/۱۱/۲۳) در آنکارا اطلاق خواهد شد؛

ب - «یادداشت تفاهم» به این یادداشت تفاهم، پیوست‌ها و تشریفات (پروتکل)های الحاقی به آن و موضوعات قراردادی که ممکن است به‌طور مشترک به‌صورت مکتوب توسط طرفها طبق بند (۱) ماده (۱۲) این یادداشت تفاهم اصلاح یا وضع شوند، اطلاق خواهد شد؛

پ - «مراجع صلاحیتدار طرفها» برای کشور جمهوری اسلامی ایران به وزارت کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و برای کشور جمهوری ترکیه به وزارت کشور و معاون گمرکی نخست وزیر اطلاق می‌گردد؛

ت - «استفاده مشترک» به ساده‌سازی، هماهنگ‌سازی و شناسایی متقابل رویه‌های رسمی مرتبط با عبور مرزی اطلاق می‌شود که به موجب این یادداشت تفاهم انجام می‌شود؛

ث - «کنترل گمرکی» به بررسی کالاها، تأیید داده‌های اظهارنامه، وجود و درستی اسناد الکترونیکی یا کتبی، بررسی حسابها و دیگر سوابق داد و ستدها بررسی وسیله نقلیه، بازرسی بسته‌ها و سایر کالاهای حمل شده توسط اشخاص و رسیدگی رسمی و سایر اقدامات انجام شده توسط مراجع گمرکی برای اطمینان از اجرای درست قوانین گمرکی و سایر قوانین مربوط به ورود و خروج، گذر، انتقال و مصرف نهائی کالاهای جابه‌جا شده بین قلمروهای گمرکی طرفها و وجود کالاهایی که در جریان آزاد قرار ندارند، اطلاق می‌شود.

رویه‌های حاکم بر داد و ستد بین دروازه‌های مرزی:

ماده ۳-

۱- اظهارنامه‌های مربوط به وسایل نقلیه و کالا باید تنها در کشور خروجی انجام گیرد و کشور ورودی باید همان اظهارنامه را مبنای قرار دهد.

۲- کنترل گمرکی برای تأیید اظهارنامه فقط توسط کشور ورودی انجام می‌شود.

۳- اطلاعات کلی مربوط به وسایل نقلیه و حمل و نقل در دفتر گمرک مرزی کشور خروجی باید به‌صورت الکترونیکی به کشور ورودی تحویل گردد و آن اظهارنامه باید با کنترل گمرکی که در کشور ورودی انجام می‌گردد، نهائی شود.

۴- بدون خدشه زدن به کنترل‌هایی که طرفها در چهارچوب تعهدات ناشی از کنوانسیونها و موافقتنامه‌های بین‌المللی انجام می‌دهند، دو طرف کنترل‌های گمرکی را در کشور خروجی تنها در مورد کالاها و وسایل نقلیه‌ای انجام خواهند داد که در مورد آنها اتهام یا ظن قوی وجود داشته باشد.

**قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف
و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد**

ماده واحد - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و
جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و
یوست و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه میداده نشد آن داد، می شود.
نیمه ۱ - مینمای مالی موضوع بند (۳) ماده (۱۱) موافقتنامه، مجوز
کسب درآمد غیر قانونی از جمع ربا محسوب نمی شود.
نیمه ۲ - رعایت اصول مفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹)
قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و
جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد**

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام که از این
پس درتهای متعهد نمیده می شوند، با تمایل به انعقاد موافقتنامه ای به منظور اجتناب از
اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد به شرح
زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاص است که مقیم یکی از دولت‌های متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲- مالیات‌های موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات‌های بر درآمد است که صرفاً نظر از نحوه اکتساب آنها از سوی هر دولت متعاقد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.
 ۲- مالیات بر درآمد عبارت است از تمامی مالیات‌های بر کل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات درآمدهای حاصل از نقل و انتزاع اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه

۳- مالیات‌های موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از:

الف- در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد املاک
- مالیات بر درآمد کشاورزی
- مالیات بر درآمد حقوق
- مالیات بر درآمد مشاغل (کسب و کار) و
- مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی

ب- در مورد جمهوری سومالیایی:

- مالیات بر درآمد شخصی و
- مالیات بر درآمد کسب و کار

۴- این موافقتنامه شامل مالیات‌هایی که نظیر یا درامتی مشابه مالیات‌های

موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا بجای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولت‌های متعاقد طرف مدت مقسولی یکدیگر را از تغییرات مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز دومولودی که سیراق هیولوت ملهسوم دیگری با اقتضای نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف-

۱- «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

۲- «وینتام» به جمهوری سوسیالیستی وینتام اطلاق می‌شود و به هنگام کاربرد در معنای جغرافیایی ناظر است بر قلمرو خشکی آن، جزایر، آبهای داخلی، دریایی سرزمینی و منطقه هوایی ملحق آنکه مناطق دریایی خارج از دویای سرزمینی از جمله بستر دریا و زیر بستر آن، که جمهوری سوسیالیستی وینتام طبق قانون ملی و حقوق بین‌الملل نسبت به آن حاکمیت حقوق حاکمیت و صلاحیت را اعمال می‌تواند.

بید «شخص» اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی؛

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از قواند

ب: «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن پس ایران یا وینتام اطلاق می‌شود.

ت: «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ

مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ث: «دفتر ثبت شده» به مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاقد می‌باشد.

ج: «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

چ: «حمل و نقل بین المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود. به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ح: مقام صلاحیتفر:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز از اطلاق می‌شود.

- در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام به وزیر دفاع یا نماینده مجاز وی اطلاق می‌شود.

خ: تبعه « اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاهد را داشته باشد؛

- هر شخص حقوقی، شرکت و انجمنی که وضعیت قانونی خود را به

موجب قوانین جاری هر یک دولت متعاهد کسب نماید.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که

تعریف نشده باشد دارای معنای به‌کار رفته در قوانین آن دولت راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه است به‌جز مواردی که لغت‌های سیاقی عبارت به‌گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۴- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاهد به هر شخص

اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث نگاه محل سکونت، محل

ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح

شامل آن دولت یا مقام محلی آن خواهد بود، با وجود این، اصطلاح مریور شامل

شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه یا کسب درآمد از منابع واقع در آن

دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو

دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: از نقطه مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دائمی در

اختیار دارد، اگر او هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، فقط

مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن حلالین شخصی و اقتصادی بیشتری دارد. (مرکز

متنوع جغایی)

بهد هرگاه نتوان دولت را که وی در آن مرکز منافع حیلتی دارد تعیین کرد یا
 پنتاچه او دو هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشت باشد، صرفاً
 مقیم دولت متعالی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بهسر میبرد.
 بهد هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعالی بهسر برد یا در هیچ یک بهسر
 نبرد، صرفاً مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد.
 شد هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت را نداشت باشد و یا در صورتی که
 نتوان بر اساس بندهای پیشین او را مقیم یکی از دو کشورهای متعالی تلقی کرد، موضوع با
 توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعالی حل و فصل خواهد شد.
 ۳- در صورتی که به موجب مقررات بند (۱) این ماده شخصی غیر از شخص
 حقیقی، مقیم هر دو دولت متعالی باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که
 محل ثبت آن از جمله دفتر مرکزی ثبت شده در آن واقع است.

ماده ۵- مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل دائمی اطلاق می شود
 که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعالی کلاً یا جزئاً در دولت متعالی دیگر به کسب
 و کار اشتغال دارد.

۲- اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف: محل اداری

بهد شعبه

بهد دفتر

شد کارخانه

شد کارگاه و

ج: معدن، چاه، نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و
 یا بهره برداری از منابع طبیعی

۳- اصطلاح «مقر دائم» همچنین شامل است:

کلیه کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سرپر کردن یا نصب ساختمان یا
 فعالیت هایی مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن. «مقر دائم» محسوب می شوند

ولی فقط در صورتی که این کارگزار پروژه با فعالیت‌هایش از شش ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

باید توجه خدمات، از جمله خدمات مشاوره‌ای، توسط یک مؤسسه از طریق کارکنان یا سایر افرادی که به همین منظور توسط مؤسسه به کار گمارده شده‌اند، اما صرفاً در صورتی که فعالیت‌های دارای این ماهیت (برای همان پروژه یا پروژه مرتبط) در داخل کشور برای دوره یا دوره‌هایی که در مجموع بیش از شش ماه در هر دوره دوازده ماهه باشد ادامه داشته باشد.

۱- علی‌رغم مقررات ذیل این ماده، انجام فعالیت‌های زیر توسط مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر به‌عنوان فعالیت از طریق «مقررات» و «تلقی» نخواهد شد.

الف: استفاده از تسهیلات، صرفاً به منظور تیار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه

ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور تیار کردن یا نمایش بابت نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور سرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر

ج: نگهداری محل ثبت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، با گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه

د: نگهداری محل ثبت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیت‌هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ه: نگهداری محل ثبت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در جرم‌های (الف) تا (د)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثبت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخص (غیر از همایی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند ۶ است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اعتبار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیت‌هایی که این شخص

برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائمی نظامی نخواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخصی مزبور محدود به موارد مذکور در بند (ب) باشد که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثبت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثبت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶- مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگری از طریق حق‌العمل‌کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در همان عدادی کسب و کار آنان صورت گیرد. مع‌ذلک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد از حیث معنای این بند او به‌عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت متبیم یک دولت متعاهد شرکت مفیم در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند یا تحت کنترل آن قرار گیرد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به‌وسیله دیگری) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود کافی نخواهد بود.

ماده ۶- درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول فعالیت آن دولت دیگر نخواهد بود.

۲- اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در فوئین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل منقعات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که متروک توانین عام و جمع به مالکیت نراضی، در مورد آنها تصدیق می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پیمانهای ثبت با متبیر در لزای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی به‌عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳- مفروضات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.
۴- مفروضات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات تخصصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷- درآمدهای تجاری

۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. نتیجه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بهره‌نژاد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر می‌شود که مرتبط باشد با:

الف- مقر دائم مذکور با

ب- فروش اجناس یا کالاهای نظیر اجناس یا کالاهای درون‌خته شده از طریق مقر دائم مزبور در آن دولت دیگر.

۲- با رعایت مفروضات بند (۳) این ماده در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاقد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاقد، برای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به‌صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشته می‌توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبوله از جمله هزینه‌های اجرائی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم ضرورت گرفته است، کسر خواهد شد. اهم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جایی دیگر.

۴- نتیجه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم بر اساس تسویم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد. مفروضات بند (۲) مانع به‌کار بردن روش تسویمی متعارف آن دولت متعاقد برای تعیین

شماره : ۶۲۲/۳۷۵/۴۶۱۸۸۱۴
تاریخ : ۱۳۹۶/۳/۹
پیوست : دارد

بسمه تعالی

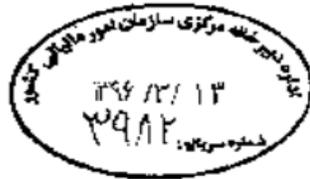
اداره کل قراردادهای و بین الملل سازمان امور مالیاتی کشور
موضوع: اعلام تاریخ لازم الاجرائی موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در
مورد مالیات های پر درآمد بین جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ویتنام
با سلام:

به پیوست یادداشت ارسالی از سوی سفارت جمهوری اسلامی ایران در هانوی جهت مقامات ویتنام در خصوص
موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های پر درآمد بین جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری ویتنام که در تاریخ ۲۲ مهر ۱۳۹۳ در تهران به امضا رسیده بود، جهت اطلاع و اقدام لازم ایفاد می
گردد.
براساس این یادداشت موافقتنامه فوق الذکر از تاریخ ارسال یادداشت سفارتمان به هتوان یادداشت موخر (۱۳۹۶/۲/۱۵)
برای طرفین لازم اجرا گردیده است.

از طرف
حسین پناهی آذر
مدیر کل حقوقی بین المللی

رونوشت:

- سفارت جمهوری اسلامی ایران - هانوی
- جناب آقای فولزنده مدیر کل محترم شرق آسیا و قیانوسیه
- جناب آقای موسوی سرپرست محترم اداره معاهدات و حقوق بین الملل عمومی

پیوسته

درآمد مشمول مالیات نخواهد شد در هر حال نتیجه روشن تسهیلی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرف آنکه متر دهم برای مؤسسه چینی یا کالا غیر چینی می‌کشد، موجب منظور داشتن درآمد برای آن متر دهم نخواهد بود.

۶- از لحاظ مقررات بندهای پیشین این ماده، درآمد منظور شده برای متر دهم ساله به سال به روش یکسان تعیین نخواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل بتلامین از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده حدشمنی به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸- کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲- مقررات بند (۱) در خصوص درآمد حاصل از مشارکت در اتحادیه موقت و تجاریت مشترک یا آزتس فعالیت‌های بین المللی نیز ذلیل اجراء خواهد بود، لکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل تخصیص به قدرالسهم بابت مشارکت در فعالیت‌های مشارکتی باشد.

ماده ۹- مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف- مؤسسه یک دولت متعاقد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشد،

یا

ب- اشخاصی واحد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاقد و مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشند

و در هر یک از دو مورد شرایط موورد توافق یا ملزم در روابط تجاری یا عملی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید در نبود آن شرایط حایذ یکی از این مؤسسات می‌شده ولی به‌علت آن شرایط حایذ نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاقد درآمد مابقی که در دولت متعاقد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاقد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمد مابقی مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، حایذ مؤسسه دولت نخست می‌شد در این صورت آن دولت متعاقد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد تعدیل مناسبی به‌عمل می‌آورد در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار در دولت متعاقد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰- سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع فلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاقدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که در تحت تکلیف، مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» در این ماده تطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام سهام یا منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسان یا سایر حقوق، به استثنای مطالبات دیون، مشمولت در منافع و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکانی که طبق

توابع دولت محل قلمت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۱- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقرر قائم واقع در آن به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود بطور مؤثر مرتبط با این مقرر قائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بخشهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) تا (۱۵)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاقد، منافع با درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد، به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاقد دیگر پرداخت شود یا موقوفی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقرر قائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر باشد و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد. حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاقد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلك، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاقدی که حاصل شده و طبق فواید آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناشی از این هزینه‌های مالی نخواهد بود.

۳- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به معنوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دلبری و وثیقه و یا متضمن حق

مشارکت در منافع به‌عکاز باشد یا نباشد و به‌منصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار
 دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جواز متعلق به
 اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جنس‌های تابعه تأدی
 از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که
 توسط دولت متعاقد دیگر، روزنامه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداری‌ها، بانک
 مرکزی و سایر بانک‌هایی که کلاً متعلق به دولت متعاقد دیگر می‌باشند، کسب
 می‌شوند از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، منبهم یک دولت متعاقد بوده و در دولت
 متعاقد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن
 فعالیت شخصی داشته باشد یا در آن دولت متعاقد دیگر از پایگاه ثبت واقع در آن
 عنایت شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن
 پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثبت باشد، مقررات
 بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات
 ماده (۲) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاقد تلقی خواهد
 گردید که پرداخت کننده سره آن دولت، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع‌ذلک،
 در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاقد
 باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد، در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق
 می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثبت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر نهاده آن
 مقر دائم یا پایگاه ثبت باشد در این صورت، چنین تلقی نخواهد شد که هزینه‌های
 مالی مذکور، در دولت متعاقد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثبت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به‌دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع
 یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی
 پرداخت می‌شود از مالی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده
 و مالک منافع تعلق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ تمیزاً ذکر

اصول خواهد شد. در این مورد قسمت ملوکه پرداختی، طبق فرآیند هر یک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات نخواهد بود.

ماده ۱۲- حق الامتیازها

- ۱- حق الامتیازهایی که هر یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.
- ۲- مع ذلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعلقه که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی به نتیجه مالک منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناشی از حق الامتیاز نخواهد بود.
- ۳- اصطلاح حق الامتیاز در این ماده به هر نوع وجود ابروالت شده در لایق استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی مطلق می شود.
- ۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می شود از طریق مقرراتم واقع در آن، فعالیت سفلی داشته باشد یا در آن دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثبت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می شود به طور سؤتری با این مقرراتم یا پایگاه ثبت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت، حسب مورد، مقررات مورد (۷) با (۱۵) مجری خواهد بود.
- ۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاقد در صورتی حاصل شده تلقی نخواهد شد که پرداخت کننده، مورد آن دولت، ملقم محلی یا مقیم آن دولت باشد مع ذلک در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، مورد مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد دارای مقرراتم یا پایگاه ثبتی باشد که حق یا اموالی موجود حق الامتیاز

۳۸۱۸۸

۱۳۹۴ / ۳ / ۲۸

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

وزارت امور اقتصادی و دارایی
دفتر خانه مرکزی
۱۳۹۴ / ۳ / ۳۰
شماره: ۵۴۲۶۱

« پیمه مالی »

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکمصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ
مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیهائهای پرداخته شده که در جلسه علنی روز چهارشنبه
مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و
در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۴۴/۱۳۹۴ مورخ
۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده جهت اجرا ابلاغ می گردد.
با توجه به اصل یکمصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه
منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۲۸) موافقتنامه می باشد.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

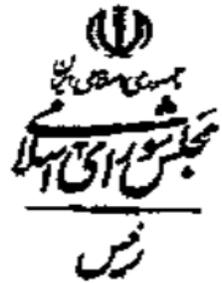
دفتر حکام محله رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع
تشخیص سلامت نظام - دفتر معاون اول رئیس جمهور - هیات محاسبات کشور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت
حکومتی رئیس جمهور - دفتر هیات دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - سازمان صهیولت و برنامه ریزی کشور -
وزارت امور خارجه - امور مالیهائهای بین المللی - معاونت امور تکنیکی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی -
اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنظیم اسوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین
مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنظیم و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سازمان ملی قوانین و مقررات
جمهوری اسلامی ایران - امور تدوین، تنظیم و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی
ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۴/۳/۲۲

شماره ۵۴۲/۱۲۲۳۸

تاریخ ۱۳۹۴/۳/۱۶

موضوع

بجای

حضرت محبت‌آباد اسلام و المسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

مطف به نامه شماره ۵۱۲۵۵/۱۱۸۲۸۹ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ در اجرائی
اصل یکمصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون
موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام
به منظور اجتناب از آخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های
بر درآمد که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود،
با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای
محترم نگهبان به بیست ابلاغ می‌گردد.

علی لاریجانی

جمهوری اسلامی و ایست جمهوری
شماره: ۴۱۵۹۲
۱۳۹۴/۳/۱۶

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید
ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا افشای آن خلاف خطمشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۷- اعضای هیاتهای نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی و مناصب کنسولی
مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸- لازم الاجراء شدن

۱- دولت‌های متعاقد طبق قوانین و مقررات خود این موافقتنامه را تصویب و اسناد تصویب را در اسرع وقت مبادله خواهند کرد.

۲- این موافقتنامه یا مبادله اسناد تصویب قوت قانونی خواهد یافت و مقررات آن به شرح زیر به مورد اجراء گذارده خواهد شد:

الف - در جمهوری اسلامی ایران در مورد آن قسمت از درآمد یا سرمایه‌های که در هر سال مالی که از اول فروردین (در جمهوری کوبا مطابق با ۲۱ مارس) سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است.

ب - در جمهوری کوبا نسبت به مالیات‌های بر درآمد یا سرمایه‌ای که در هر سال درآمدی از اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران مطابق با ۱۱ دی ماه) سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است، یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است.

ماده ۲۹- فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاقد فسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود هر یک از دولت‌های متعاقد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی با ارائه یادداشت فسخ حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنجاهه از تأریخی که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در مورد آن قسمت از درآمد و سرمایه‌ای که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن موجود باشد یا حاصل شود، اعمال نخواهد شد. این موافقتنامه در نایروبی در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۱/۳/۲۹ هجری خورشیدی برابر با (۲۰۱۲/۵/۲۹ میلادی) به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر دو متن از اعتبار یکسانی برخوردار است.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران	جمهوری کوبا
عبدالرضا شیخ‌الاسلامی	زوزف گه. کین‌یوآ
وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی	دبیرکل دائم / خزانه‌داری

تشریفات (پروتکل)

در زمان امضاء موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری کوبا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بر درآمد و سرمایه، امضاء کنندگان زیر در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه می‌باشد به توافق رسیدند
راجع به بند ۴ ماده ۱۱ (هزینه‌های مالی) بدیهی است، که:
- اصطلاح «هوسسات دیگر» در مورد جمهوری اسلامی ایران شامل سایر بانک‌های که کلاً متعلق به جمهوری اسلامی ایران می‌باشد نیز خواهد بود.

این تشریفات (پروتکل) در نایروبی در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۱/۳/۲۹ هجری خورشیدی برابر با (۲۰۱۲/۵/۲۹ میلادی) به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر دو متن از اعتبار یکسانی برخوردار است.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران	جمهوری کوبا
عبدالرضا شیخ‌الاسلامی	زوزف گه. کین‌یوآ
وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی	دبیرکل دائم / خزانه‌داری

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و نه ماده و پروتکل الحاقی در جنبه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۵۴۴/۱۷۲۲۸
حضرت حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۱۲۵۵/۱۱۸۲۸۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۸۸
وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۴۴/۱۷۲۲۸ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترکیبات مندرج در ماده (۲۸) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیات‌های بر درآمد

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و بیست و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجزاء مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- هزینه‌های مالی موضوع بند (۲) ماده (۱۱) موافقتنامه، مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.

تبصره ۲- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام، که از این پس دولت‌های متعاقد نامیده می‌شوند، با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اشخاصی مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه تا نظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولت‌های متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۳- مالیات‌های موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات‌های بر درآمد است که صرف نظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

ماده ۴- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاقد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت یا مقام محلی آن خواهد بود، با وجود این، اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: او فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد، اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد. (مرکز منافع حیاتی)

ب: هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، صرفاً مقیم دولت متعهده‌ی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به سر می‌برد.

پ: هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاقد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، صرفاً مقیم دولتی تلقی می‌شود که تابعیت آن را دارد.

ت: هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت را نداشته باشد و یا در صورتی که نتوان بر اساس بندهای پیشین او را مقیم یکی از دولت‌های متعاقد تلقی کرد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد حل و فصل خواهد شد.

۳- در صورتی که به موجب مقررات بند (۱) این ماده شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل ثبت آن از جمله دفتر مرکزی ثبت شده در آن واقع است.

ماده ۵- مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابتی اطلاق می‌شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعاقد کلاً یا جزئاً در دولت متعاقد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

۲- اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

- الف: محل اداره،
- ب: شعبه،
- پ: دفتر،
- ت: کارخانه،
- ث: کارگاه، و
- ج: معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشافی، استخراج و یا بهره‌برداری از منابع طبیعی؛

۳- اصطلاح «مقر دائم» همچنین مشتمل است بر:

الف: کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن یا نصب ساختمان یا فعالیت‌های مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیت‌ها بیش از شش ماه استقرار یا اقامت داشته باشد، ب: ارائه خدمات، از جمله خدمات مشاوره‌ای، توسط یک مؤسسه از طریق کارکنان یا سایر افرادی که به همین منظور توسط مؤسسه به کار گمارده شده‌اند، اما صرفاً در صورتی که فعالیت‌های دارای این ماهیت (برای همان پروژه یا پروژه مرتبط) در داخل کشور برای دوره یا دوره‌هایی که در مجموع بیش از شش ماه در هر دوره دوازده ماهه باشد ادامه داشته باشد.

۴- علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، انجام فعالیت‌های زیر توسط مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر به‌عنوان فعالیت از طریق «مقر دائم» تلقی نخواهد شد:

الف: استفاده از تسهیلات، صرفاً به‌منظور ابرار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه

ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به‌منظور انبار کردن یا نمایش ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به‌منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر

ت: نگهداری محل ثبت کسب و کار صرفاً به‌منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات، برای آن مؤسسه

ث: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به‌منظور انجام تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیت‌هایی که برای این مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به‌منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در جزئیات (الف) تا (ت)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۲- مالیات بر درآمد عبارت است از تمامی مالیات‌های بر کل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقولی یا غیرمنقولی، مالیات بر کل مبالغ «ستمزد» یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه

۳- مالیات‌های موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از:

الف: در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد املاک،
 - مالیات بر درآمد کشاورزی،
 - مالیات بر درآمد حقوق،
 - مالیات بر درآمد مشاغل (کسب و کار)، و
 - مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی
- ب: در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام:
- مالیات بر درآمد شخصی، و
 - مالیات بر درآمد کسب و کار

۴- این موافقتنامه شامل مالیات‌هایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیات‌های موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولت‌های متعاقد، ظرف مدت منقولی یکدیگر را از تغییرات مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۲- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید، معانی اصطلاحات به فرار زیر است:

الف -

۱- «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

۲- «ویتنام» به جمهوری سوسیالیستی ویتنام اطلاق می‌شود و به هنگام کاربرد در معنای جغرافیایی ناظر است بر قلمرو خشکی آن، جزایر، آبهای داخلی، دریای سرزمینی و منطقه هوایی منقولی آنها، مناطق دریایی خارج از دریای سرزمینی از جمله بستر دریا و زیر بستر آن، که جمهوری سوسیالیستی ویتنام طبق قانون ملی و حقوق بین‌المللی نسبت به آن حاکمیت، حقوق حاکمیت و صلاحیت را اعمال می‌نماید.

ب: «شخص» اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی،
 - شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد.
- پ: «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن به ایران یا ویتنام اطلاق می‌شود.

ت: «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به‌عنوان شخص «حقوقی» محسوب می‌شود.

ث: «دفتر ثبت شده» به‌مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاقد می‌باشد.

ج: «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد، اطلاق می‌شود.

چ: «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایل نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی یا وسایل نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقطه وقوع در دولت متعاقد دیگر استفاده شوند

ح: «مقام صلاحیتدار»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

- در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام، به وزیر دارایی یا نماینده مجاز وی اطلاق می‌شود، و

خ: «تبعه» اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاقد را داشته باشد،

- هر شخص «حقوقی»، شرکت و انجمنی که وضعیت قانونی خود را به موجب قوانین جاری در یک دولت متعاقد کسب نماید.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه است به‌جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به‌گونه‌ای دیگر باشد.

۶ - از لحاظ مقررات بندهای پیشین این ماده، درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه ذیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷ - در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشهایی به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

۱ - درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲ - مقررات بند (۱) در خصوص درآمد حاصل از مشارکت در اتحادیه موقت، تجارت مشترک با آژانس فعالیت‌های بین‌المللی نیز قابل اجراء خواهد بود، لکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل تخصیص به قدرالسهم بابت مشارکت در فعالیت‌های مشارکتی باشد.

ماده ۹ - مؤسسات شریک

۱ - در صورتی که:

الف: مؤسسه یک دولت متعاقد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشد،

ب: اشخاصی واحد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاقد و مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشند،

و در هر یک از دو مورد شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید در نبود آن شرایط عاید یکی از این مؤسسات می‌شود، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲ - در صورتی که یک دولت متعاقد درآمدهایی که در دولت متعاقد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاقد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمندی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاقد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰ - سود سهام

۱ - سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲ - مع‌ذلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاقدی که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳ - اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسان یا سایر حقوق، به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم‌کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴ - هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود بطور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۴) یا (۱۵)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵ - در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاقد، منافع یا درآمندی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد، به‌غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاقد دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر باشد، و منافع تقسیم‌نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا

۵ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند ۶ است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرار داد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیت‌هایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - مؤسسه یک دولت متعاقد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاقد دیگر از طریق حق‌العمل‌کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. مع‌ذلک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد از حیث معنای این بند فو به‌عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷ - صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، شرکت مقیم در دولت متعاقد دیگر را کنترل می‌کند یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به‌عنوان دیگری) به‌خودی‌خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاقد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاقدی که اموال مزبور در آن قرار داده آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود؛ کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی به‌عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳ - مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴ - مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷ - درآمدهای تجاری

۱ - درآمد مؤسسه یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر می‌شود که مرتبط باشد با:

الف: مقر دائم مذکور؛ یا

ب: فروش اجناس یا کالاهای نظیر اجناس یا کالاهای فروخته شده از طریق مقر

دائم مزبور در آن دولت دیگر

۲ - یا رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاقد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاقد، دارای درآمندی تلقی می‌شود که اگر به‌صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

۳ - در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرائی و هزینه‌های عمومی انباری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم صورت گرفته است، کسر خواهد شد، ام‌ا، آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جای دیگر

۴ - چنانچه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به‌کاربرین روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاقد برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد، در هر حال نتیجه روش تسهیمی مندرجه باید با اصول این ماده تطبیق داشته باشد.

۵ - صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذلک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به‌نسوی که در این ماده به‌کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و به‌خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدییه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، وزارتخانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداری‌ها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت‌کننده خود آن دولت، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع‌ذلک، در صورتی که شخص پرداخت‌کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به‌دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مزاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲- حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مترداف واقع در آن، فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموائی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به‌طور مؤثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت، حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۵) مجری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت‌کننده، خود آن دولت، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع‌ذلک در صورتی که

شخص پرداخت‌کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجد حق الامتیاز به‌نجوی مؤثر در ارتباط با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مزاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳- حق الزحمه خدمات فنی

۱- حق الزحمه خدمات فنی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذلک، این حق الزحمه خدمات فنی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات گردد، ولی چنانچه دریافت‌کننده، مالک منافع حق الزحمه خدمات فنی باشد، مالیات متعلقه بیش از هشت درصد (۸٪) مبلغ ناخالص حق الزحمه خدمات فنی نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الزحمه خدمات فنی» به‌گونه مورد استفاده در این ماده به هر نوع وجود پرداختی به هر شخص، به‌جز وجه پرداختی مذکور در مواد (۱۲)، (۱۵) و (۱۶) این موافقتنامه، در ازای هر نوع خدمات مدیریتی یا فنی یا مشغورگی از جمله ارائه خدمات کارکنان فنی یا سایر کارکنان اطلاق می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع حق الزحمه خدمات فنی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که حق الزحمه خدمات فنی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموائی که حق الزحمه خدمات فنی بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر با مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور مرتبط باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) مجری نخواهد بود. در این صورت مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵)، حسب مورد مجری خواهد بود.

۵-

الف- حق الزحمه خدمات فنی در صورتی در یک دولت متعاهد حاصل شده تلقی خواهد گردید که پرداخت‌کننده مقیم آن دولت باشد. مع‌ذلک، در صورتی که شخص پرداخت‌کننده حق الزحمه خدمات فنی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد مقر دائم یا پایگاه ثابتی داشته باشد که تعهد پرداخت حق الزحمه خدمات فنی انجام شده یا آن مرتبط باشد و پرداخت این حق الزحمه خدمات فنی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت حق الزحمه خدمات فنی مزبور در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

ب- در صورتی که وفق جزء (الف) حق الزحمه خدمات فنی در یکی از دولتهای متعاهد حاصل نگردد و حق الزحمه خدمات فنی مرتبط با خدمات انجام شده در یکی از دولتهای متعاهد باشد، حق الزحمه خدمات فنی در آن دولت متعاهد حاصل شده تلقی خواهد شد.

۶- در صورتی که به‌دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ پرداختی حق الزحمه خدمات فنی از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده صرفاً نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این صورت، قسمت مزاد پرداختی طبق قوانین هر دولت متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۴- عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر می‌باشد یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به‌منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می‌باشند، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به‌تثایی یا همراه با گل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

مقررات مواد (۷)، (۱۵) و (۱۶) مشمول مالیات دولت متعاهد می‌شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۲- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیت‌های خود در چهارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاهد تحصیل می‌نماید از شمول یندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۹- حقوق بازنشستگی

۱- با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۲۰)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- معزها حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه، مشروط برآنکه پرداخت توسط مقیم آن دولت دیگر یا مقر دائم واقع در آن دولت صورت گیرد مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر نیز می‌شود.

۳- علی‌رغم مقررات بند (۱) و (۲) این ماده، حقوق بازنشستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرحهای عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۲۰- خدمات دولتی

الف- حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه، به استثنای حقوق بازنشستگی، پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ب- مع‌ذک، در صورتی که خدمات در دولت متعاهد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط برآنکه آن شخص مقیم:

۱- تابع آن دولت بوده؛ یا

۲- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نبوده باشد.

۲- حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۳- در مورد حقوق و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۶)، (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) مجری خواهد بود.

ماده ۲۱- مدرسان، محصلان و محققان

۱- وجوهی که محصل یا کارآموزی که مقیم یک دولت متعاهد بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود، مشروط برآنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲- همچنین، حق‌الزحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که مقیم یک دولت متعاهد بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی در دانشگاه، دانشکده، مدرسه یا مؤسسه آموزشی یا مؤسسه تحقیقات علمی دارای مجوز دولتی از دولت متعاهد نخست برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد، از مالیات آن دولت متعاهد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود. مفاد این بند در مورد حق‌الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۲- سایر درآمدها

۱- افلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در موافقتنامه این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت‌کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا در آن دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد درخصوص آن حاصل شده است با این مقر دائم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) این ماده مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) اعمال خواهد شد.

۳- عواید حاصلی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در شرکتی که دارایی آن به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۵- عواید حاصلی از نقل و انتقال سهام به غیر از موارد مذکور در بند (۴) در شرکتی که مقیم یک دولت متعاهد است مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۶- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در یندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴) و (۵) این ماده فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال‌دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۲۵- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود، مگر آنکه:

الف- این شخص به‌منظور ارائه فعالیت‌های خود به‌طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود.

ب- جمع دوره یا دوره‌هایی که وی در دولت متعاهد دیگر به سر برده در مجموع معادل یا بیش از صد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای باشد که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد؛ در این صورت، تنها آن قسمت از درآمد حاصل از فعالیت‌های صورت گرفته در آن دولت دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به‌ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۶- خدمات شخصی غیرمستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۷)، (۱۹)، (۲۰) و (۲۱) این موافقتنامه حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود، مشروط بر آنکه:

الف- جمع مدتی که دریافت‌کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاهد دیگر به‌سر برده است از صد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند و

ب- حق‌الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود؛ و

پ- پرداخت حق‌الزحمه بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاهد دیگر دارد.

۳- علی‌رغم مقررات یادشده در این ماده، حق‌الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد در زمینه استخدام در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۱۷- حق‌الزحمه مدیران

حق‌الزحمه مدیران و پرداخت‌های مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به‌عنوان عضو هیأت‌مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

ماده ۱۸- هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به‌عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون یا موسیقیدان یا به‌عنوان ورزشکار بابت فعالیت‌های شخصی خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۵) و (۱۶) مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد علی‌رغم